

L'ENTREVISTA

Francesca Aliern

Esriptora

"No estic conforme amb la meua generació, hauríem hagut d'implicar-nos més"

TERRES DE L'EBRE *Silvia Berbis*

Pregunta: Com s'aconsegueix la inspiració i el temps per traure un llibre a l'any?

Resposta: Sóc conscient que és una salvatjada, però així com en altres coses sóc despistada a l'hora d'escriure sóc disciplinada i regular. Per a mi és com una altra faena, i m'hi dedico a diari entre les 11 del matí i les 4 de la matinada. Has de ser constant, perquè si esperes escriure quan estàs inspirat, això seria un cop a l'any.

P: Els personatges de les seues novel·les no solen tindre vides fàcils. La inspiren més?

R: Sí, i em passa sovint que de tant conviure amb ells, quan s'acaba el llibre els he agafat massa afecte i m'agafa una mena de depressió.

P: Algun personatge preferit de tots els que ha escrit?

R: La menestrala. Perquè és vital, per la seua fidelitat a l'amor, la força espiritual del seu caràcter. I per la humilitat amb què va acceptar tot el que li va tocar viure, també Laura.

P: Els hòmens ho han tingut més fàcil?

R: Sempre. Ara les dones potser ens hem espavilat més, fins i tot massa, però abans elles eren santes o idiotes. Estaven molt discriminades. Érem una generació perduda, com també ho és la d'ara. Jo no estic conforme amb la meua generació.

P: Per què?

R: A les dones ens van educar per no estudiar. Nosaltres anàvem en bicicleta des de Xerta fins a l'institut de Tortosa i ploràvem perquè no ens hi deixaven estudiar. Després ens vam anar fent grans i ens hi vam anar conformant, mirant sèries de televisió, escoltant la ràdio... però crec que en general ens hauríem hagut d'implicar més en temes que ens toquen de fort.

P: Creu que ara, amb la situació de crisi que patim i les conseqüències que ens afecten, estem retrocedint molt, en drets socials per exemple?

R: I tant. Hem retrocedit molt, i més que retrocedirem. Em desconcerta moltíssim que amb un

Francesca Aliern, dilluns, a la redacció de L'EBRE.

S'apropa Sant Jordi i Francesca Aliern serà segurament, com cada any, una de les escriptores ebrenques que encapçalara els rànquings de vendes. 'La senyora Avinyó' és el títol de la darrera obra d'una autora prolífica, autodidacta, de personatges amb vides difícils i de lector fidel.

cop de bolígraf s'esborra tot el que hem guanyat durant dècades. M'enrabió mirant el telenotícies, i sabent que Millet no tornarà uns diners amb els quals tots plegats no aniríem tan justos. Valia més l'ombra de Felipe González, perquè era un home amb caràcter i carisma, que l'actual cap de govern, amb les seues incongruències. Estem donant una imatge horribosa a l'exterior. En aquest sentit de la imatge, jo confiava en la que oferia la família reial, però ja veus.

P: L'Ebre, els seus costums i els seus paisatges, la parla, són elements que mai falten en les seues històries...

R: M'agrada escriure sobre el

que conec i on m'he criat. Potser em limito, però tinc lectors molt fidels, i ho noto, perquè m'escriuen correus i cartes, i a vegades em telefonen i em busquen. Els estic molt agraïda.

P: S'implica en els problemes socials, i en la realitat no en manquen...

R: Sí, haurem d'escriure de la immigració, de la gent que no pot pagar els pisos, de totes les canallades que ens fan els governs, de l'església, que encara protegeix les monges que van robar xiquets. Tenim molt de camí per lluitar.

P: Li agrada el llibre electrònic?

R: Prefereixo tocar els fulls, passar-los i sentir-ne l'olor. ■

L'EBRE

NÚMERO
532

DIVENDRES
20 D'ABRIL
DEL 2012